

възъ нѣкой добитѣкъ, убива го и го отнася далечъ, та се наядва. Като царь, той нивга не доядва лова си, а оставя по нѣщо и за по-малкитѣ звѣрове. Нивга не лови въ едно врѣме повече отъ едно животно.

Ако ли пѣкъ съ единъ скокъ не може да улови, той не гони лова си.

Пенкината кокошчица.

окошката Чолка вече не търчи по двора, както по-прѣди и не рее изъ пѣсѣка да търси червейчета и житни зърнца. Тя не носи всѣки день по яйце и не проглушава цѣлата махала съ продължителното си кудкудяkanie. Тя сега е легнала въ добръ устроеното ѝ гнѣздо, въ което баба Петра е наредила петнадесетъ зеленикави яйца за извеждане на майки.

Пенка, бабината Петрина внучка, много жали свойта мила кокошчица, но баба ѝ ъж успокоява и увѣрява, че ней е добръ и че като потърпи, тя ще дочака голѣма радостъ. Всѣки день баба Петра отива при гнѣздото и дава на квачката храна и вода.

Тѣй, тя ще ни опише пиленца, — досѣща се и говори Пенка, която съ нетърпѣние ги очаква.

Най-послѣ Чолка ще излѣзе навънъ заобиколена отъ малкитѣ си пиленца. Но ето еднажъ баба Петра повика внучката си и ѝ позволи да влѣзе заедно съ неѣ въ кокошарника при гнѣздото. Тихо и туку речи безъ дишание се приближи Пенка къмъ гнѣздото на кокошката. Ба-